

ninger, skyldte Staten vist undertiden Kommunerne ret betydelige Beløb. Dette Forhold tror jeg dog er blevet noget ændret, idet hele Mellemværendet paa dette Omraade mellem Staten og Kommunerne er blevet mindre. Men det finder dog altsaa Sted, at Staten ikke indenfor den Tid, som man kunde være berettiget til at kalde normal, refunderer Kommunerne udlagte Penge. Denne Sag angaar jo imidlertid et andet Ministerium, nemlig Indenrigsministeriet, og det er maaske derfor ikke saae nemt for Administrationen at faa disse Ting udlignet, men jeg mener paa hele Udvalgets Vegne at kunne opfordre den højtærede Finansminister stærkt til paa en eller anden Maade at søge at faa disse Forhold ordnet, helst saa snart som muligt.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale de to af mig omtalte Ændringsforslag og derefter Lovforslaget i sin Helhed til Vedtagelse her i Tinget.

Bramsnæs: De Ændringsforslag, der er blevet stillet under Udvalgsbehandlingen, har været af en saadan Natur, at vi fra vor Side ikke har kunnet gaa med til dem, undtagen det Ændringsforslag, der er stillet under Nr. 8, og som jo, som det udtrykkes i Betænkningen, er af mindre betydende Karakter.

Ændringsforslag Nr. 3, der er stillet af et Flertal, gaar ud paa en Lempelse af Selskabsbeskatningen, en Lempelse paa et Punkt, hvor vi mener, det er urigtigt at give en Lempelse. Der blev under Behandlingen i Folketinget indsat den Bestemmelse i Lovforslaget, at Henlæggelser til virkelige Reservefonds til Konsolidering af Aktieselskaber kunde slippe med en noget lettere Skat end det Overskud, der udbetales til Aktionærerne. Bestemmelsen gik ud paa Fritagelse for 1/4 af den Skat, der ellers skulde betales af det paagældende Beløb. Hensigten med denne Bestemmelse var uden Tvivl at opfordre Selskaberne til at konsolidere sig saa stærkt som muligt, sige til dem: Hvis I henlægger til virkelige Reservefonds, slipper I med en noget lavere Skat, end I ellers vilde gøre. Det synes jeg er en sund Tanke, at man ogsaa gennem Skattelovgivningen opfordrer Selskaberne til at konsolidere sig saa stærkt som muligt. Det havde jo ikke været nogen

Skade til, om vore Selskaber, der under Krigen tjente gode Penge, havde benyttet disse til Konsolidering i Stedet for til Udbytteudbetaling; saa vilde vi have haft noget lettere ved at komme over den Krise, som for Tiden hænger hele vort økonomiske Liv. Baade Selskaberne, Aktionærerne og Samfundet vilde sikkert have været bedre tjent dermed, men Trangen til at faa saa stort et Udbytte som muligt var jo stor, og vi har ogsaa i den nyere Tid set adskillige Eksempler paa, at Aktionærerne tvinger Selskaberne til at udbetale større Dividende, end Selskabernes Ledelse egentlig anser for rimelig. Under Hensyn hertil finder vi, at man ikke bør foretage nogen Lempelse i de Bestemmelser, der blev vedtaget i Folketinget angaaende dette Spørgsmaal. Der er nu fra Flertallets Side i Udvalget stillet det Forslag, at man senere kun skal regne Halvdelen af saadanne skattelettede Beløb, som anvendes til Dividendeudbetaling, med til Selskabets skattepligtige Indtægt i det paagældende Aar; i det Forslag, der foreligger vedtaget af Folketinget, er det derimod fastsat, at hvis der senere udbetales af de til Reservefonds henlagte Beløb, skal der betales fuld Skat deraf. Jeg mener, det vil være rigtigt, at man holder saa strengt som muligt paa, at ingen Del af, hvad der er henlagt til Reservefonds, senere kan udbetales som Udbytte. Det, der saaledes er henlagt, bør ikke være Penge, der kommer til at danne en Art skjult Udbyttereguleringsfond, men bør være en ren Reservefond, og hvis der senere bliver udbetalt en Del deraf som Udbytte, bør der betales fuld Skat af det Beløb, der saaledes anvendes. Det er en Bestemmelse, som jeg antager vil have sin store moralske og tillige økonomiske Betydning for Selskaber med Hensyn til Spørgsmaalet om senere Udbetaling af Dividende af Reservefonds, der een Gang er henlagt som saadanne.

Den ærede Ordfører for Udvalget erklærede, at en saadan senere Udbetaling som Udbytte af Penge, der var henlagt til Reservefond, i det Aar, hvor de udbetales, vilde forøge Selskabets Skatteprocent og derved i ikke ringe Grad forøge den Skat, der skulde betales. Det er muligt, at det er rigtigt, men det er ogsaa muligt, at det ikke bliver saaledes; det afhænger af, hvor-